

З СВЯТОМ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМПІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 10 (1503). 4 БЕРЕЗНЯ 1983 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

В ПОЛІТБЮРО ЦК КПРС

Політбюро ЦК КПРС на черговому засіданні розглянуло питання про заходи по забезпеченню виконання планів спорудження жилих будинків і соціально-побутових об'єктів.

На засіданні відзначалося, що відповідно до соціальної програми, визначеної XXVI з'їздом партії, у нашій країні в широких масштабах здійснюється житлове й культурно-побутове будівництво. З початку нинішньої п'ятирічки введено понад 210 млн. квадратних метрів загальної площі жилих будинків, споруджено велику кількість загальноосвітніх шкіл, дитячих дошкільних закладів, лікарень і поліклінік.

Разом з тим робота, яка проводиться в цьому напрямі, ще не відповідає вимогам партії. Житлова проблема все ще продовжує зберігатися. Через нестачу житла погано забезпечуються кадрами новостворені промислові потужності, особливо в районах Сибіру і Далекого Сходу. Ряд міністерств і відомств, республіканських та місцевих партійних і радянських органів, як було відзначено на засіданні Політбюро, миряться з невиконанням планів спорудження жилих будинків та об'єктів соціально-побутового призначення, низькою якістю робіт, недооцінюють усієї важливості створення трудящим, необхідних побутових умов. Велику відповідальність за незадовільне виконання планів несуть колегії будівельних міністерств і особисто міністри, які слабо ще займаються житлово-цивільним будівництвом.

Триває некомплексне планування та будівництво промислових підприємств, житла і соціально-побутових об'єктів, недостатньо вдосконалюється служба єдиного замовника в містах.

Політбюро поставило вимогу до керівників міністерств, відомств, Рад Міністрів союзних республік розробити і здійснити комплекс заходів, які забезпечували б введення жилих будинків і соціальних об'єктів у запланованих обсягах, значно поліпшити використання наявних потужностей великопанельного домобудування, наполегливо підвищувати якість будівництва, рішуче прискіпати факти приймання будинків з недоробками. Визнано доцільним, починаючи з 1984 року, встановлювати будівельним міністерствам у планах підрядних робіт завдання по введенню в експлуатацію жилих будинків і соціально-побутових об'єктів.

Перед Радами Міністрів союзних республік і виконкомами місцевих Рад народних депутатів поставлено завдання забезпечити безумовне виконання планів житлового і соціально-побутового будівництва, ритмічність введення, комплексність забудови міст і населених пунктів, поліпшення якості містобудування і архітектури. Вказано на необхідність здійснити додаткові заходи по забезпеченню схоронності жилого фонду, повніше використовувати можливості по реконструкції та благоустрою індивідуального житла робітників, колгоспників і службовців.

Політбюро доручило ЦК компартій союзних республік, крайкомам, обкомам, ок-

ружкомам, міськкомам і райкомам партії забезпечити проведення цілеспрямованої організаторської роботи, підвищити дієвість контролю, вимогливість до кадрів за виконання планів житлового і культурно-побутового будівництва, активізувати масово-політичну роботу серед будівельників, підвищувати результативність соціалістичного змагання, добиватися швидкого впровадження в практику досвіду передових колективів і новаторів виробництва.

На засіданні Політбюро ЦК КПРС обговорено пропозиції ЦК КП Грузії і Ради Міністрів Грузинської РСР про початок проектування будівництва Кавказької перельової залізниці, яка дасть можливість забезпечити даліше зростання перевезень у республіках Закавказзя.

Політбюро ЦК КПРС розглянуло матеріали про деякі питання зростання і дальшого зміцнення партійних рядів за період, що минув після XXVI з'їзду партії. Підбито підсумки роботи партійних комітетів і первинних організацій, зв'язаної з прийомом у партію, розстановкою і вихованням комуністів, посиленням партійного впливу на вирішальних ділянках господарського і культурного будівництва, намічено заходи по усуненню недоліків, які є в цій справі.

Політбюро ЦК КПРС заслухало інформацію про підсумки візиту в СРСР міністра зовнішніх відносин Франції К. Шейсона, а також розглянуло ряд інших питань зовнішньої і внутрішньої політики.

8 березня —

МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

Це свято — своєрідне, осяяне особливим світлом, свято жінок-трудівниць, жінок-матерів, наших сестер і подруг, вільних від соціального гніту, рівних з чоловіками в правах, щодо участі в господарському, суспільному і культурному житті.

Жінки нашої країни вписали блискучі сторінки в історію робітничого руху в Росії своєю героїчною участю в підготовці і проведенні Великої Жовтневої соціалістичної революції. Поряд із чоловіками самовідданою працею зміцнювали вони Радянську владу в роки перших п'ятирічок. У період Великої Вітчизняної війни яскраво виявилася беззавітна відданість радянських жінок Батьківщині. За бойові заслуги понад 150 тисяч їх нагороджено орденами і медалями, 91 — удостоєно високого звання Героя Радянського Союзу.

У нашій країні жінки володіють усією повнотою соціально-економічних і політичних прав і свобод, є активними учасниками суспільного життя, творцями матеріальних і духовних цінностей, вершителями державних справ. Хоч би яку сферу життя соціалістичного суспільства ми взяли — економіку, науку, культуру, — всюди працюють радянські жінки в ім'я того, щоб ще багатшою, могутнішою стала наша Батьківщина.

В Одеському ордені Трудового Червоного Прапора державному університеті ім. І. І. Мечникова працює понад 1800 жінок — вчених, викладачів, асистентів, лаборанток та на інших посадах. Серед них 8 — професорів, докторів наук та біля 200 доцентів, кандидатів наук.

Ми щиро вітаємо в день свята зав. кафедрою лексикології професора, доктора філологічних наук В. А. Кухаренко, декана історичного факультету, доктора історичних наук професора З. В. Першину, доцента кафедри педагогіки О. М. Якубовську, доцента кафедри генетики і молекулярної біології Н. Г. Гандірук, зав. кафедрою аналітичної хімії доцента Н. М. Оленович, зав. кафедрою матаналізу професора Е. О. Стороженко, доцента кафедри фізики В. Г. Зарембу, завідувач студентською бібліотекою В. А. Бозіну, студентку III курсу біологічного факультету комсорга групи Ірину Ананіч, студентку IV курсу юридичного факультету Жанну Бузівок, студентку II курсу механіко-математичного факультету Ірину Олександрову, зав. канцелярією Р. П. Зубицьку, технічних працівників Марію Гармаш, І. І. Чумаченко, В. В. Маслово та багатьох інших.

ПОДЯКА

Адміністрація, партійна організація та інспекція в справах неповнолітніх мікрорайону житлово-експлуатаційної ділянки № 32 Центрального району м. Одеси виносять подяку членам ВЛКСМ, студентам історичного факультету: Геннадію Краснокутському, Олені Лашкович, Сергію Бойченкові, Катерині Приймак, Валентині Ярмаш, Олені Поперці, Олександрі Фесик, Олеху Пугачу. Ці студенти нагороджуються також почесними

грамотами за добре проведено ними велику активну виховну роботу з важко виховуваними підлітками в громадській інспекції у справах неповнолітніх при пункті охорони громадського порядку № 3 Центрального району м. Одеси.

І. ВІВЧАРУК,
начальник ЖЕД № 32,
М. ПОГРЕБНИЧКО,
секретар
парторганізації
ЖЕД № 32,
К. ФРІДМАН,
голова інспекції.

Щедра палітра душі

Буває ж так: в юності неймовірно любиш фізику, а стаєш фахівцем з... політ-економії. І дивує те, що такий мимовільний поворот у виборі професії з часом повністю оправдує себе. Адже Світлана Василівна Суховська, доцент кафедри політ-економії, ніколи б не проміняла своєї науки на іншу; вона стала її стихією. І я це добре відчув, коли одного разу мені довелося побувати на практичних заняттях у фізиків III курсу. Проходила розмова про переведення радянської економіки на рейки інтенсивного розвитку.

— Ми індуї втрачаємо палива й енергію на одиницю продукції набагато більше, ніж це потрібно. Взяти хоча б електроенергію — у цілому по народному господарству її витрачається на 3,1 мільярда кіловат-годин більше від встановленого нормою. Майже річний виробіток Дніпрогесу! А якби змарновану електроенергію використали? Можна було б добути додатково 90 мільйонів тонн нафти, виробити 28 мільйонів тонн прокату чорних металів, виплавити 4 мільйони тонн електросталі...

І думки і пафос, з яким вони доносяться до студентів, надзвичайно впливають. Досвідчений педагог і вчений кількома фразами, ніби художник кількома мазками, малює цілу панораму. («Заможна наша країна. Її національне багатство оцінюється майже у 3 трильйони карбованців»), і тут же говорить про те, що ми, однак, не можемо безтурботно купатися в цих річках і морях енергії, дозволити собі марнотратство («Ні, скоріше, навпаки!»). Проходить змістовний діалог між викладачем і студентами: питання —

чітка пристрасна відповідь.

В усьому чіткій ритм роботи. І наскільки вивіреним — здається, до жодної хвилини! — що дозволяє Світлані Василівні щодня вести величезну роботу і цілий ряд громадських навантажень. З кількох характеристик, які почув на кафедрі, в партбюро юрфаку, членом якого являється комуніст С. В. Суховська, в парткомі ОДУ, стисло можна сказати про цю людину так: лагідна та енергійна, мрійлива і цілеспрямована, скромна і працьовита.

Мрійлива? Але це так! Вміння виконувати масу роботи, займатись наукою, ще не означає виключення емоцій, відчуття краси. Хоча це не відразу помітиш, бо рідко в який день Світлана Василівна має вільну хвилину. І я бажавши поговорити з нею про роль наставника в групах, вияснив деякі проблеми для статті, прийшов на кафедру...

Виявляється, поговорити не доведеться ні сьогодні, ні завтра: робота, справи! Перша пара на фізичному факультеті — практичні заняття на III курсі в групі теоретиків та астрономів; потім, там же, лекція для цілого потоку; далі біофак — бесіда з секретарем партбюро про деякі аспекти партійної роботи; юрфак — нарада кураторів, на якій треба виступити; черговий інструктаж, раз в місяць його проводять секретар партбюро юрфаку професор М. Ф. Орзіх; разом з ним потрібно розробити план доповіді на вчену раду факультету «Про світоглядну спрямованість навчального процесу»; зустріч з іноземними студентами, підготовче відділення... А завтра знову лекції, практичні, виступи, зустрічі, а там засідання місцевому, на якому вирішується житлове питання, необхідне підправити статтю в ре-

спубліканський альманах, сімейні справи. А по телевізору МХАТ ставить улюбленого Островського... Такий типовий день для радянського педагога, вченого та громадського діяча-чоловіка не дивує нас, а от для жінок-трудівниць така праця, таке горіння... — чи не забагато?!

— Ритм, і справді, важкуватий, навіть занадто напружений, але якщо взяти, наприклад, нашу кафедру де працює багато жінок, то якраз бачиш: всі його витримують з честю, він навіть бажаний. Інакше й не може бути!...

І раптом це випадкове признание:

— Люблю Блока: «Случайно на ноже карманном найди пылинку дальних стран, и мир опять предстанет странным, закутанным в цветной туман!...». Розумієте, постійна напруга твоїх фізичних і духовних сил компенсується відчуттями... етичності своєї роботи: наприклад, привчаєш юні голови в кожній пилинці бачити золоту троянду, бачити рожевий світ, який ти повинен все життя відкривати для себе і самому, в міру твоїх можливостей і талантів, творити... Інтелект — і вчений і поет одноразово.

І це слушна думка радянської трудівниці, чия пристрасне слово завжди перебуває в стані своєрідної нірвани, але бурхливої, повної кипіння, котра дає наснагу, створює максимальний творчий потенціал. Саме тому в день свята 8 Березня хочеться побажати Світлані Василівні, щоб її стихія, її палітра щедрої душі завжди була багатою, яскравою і невичерпною, допомагала постійно розкриватися обдаруванню педагога і вченого, вилася цікавими ділами, думками і життєвими спостереженнями, а також великого особистого щастя.

А. БОСОВ.

ЗАВЖДИ СЕРЕД МОЛОДІ

Про Нінель Григорівну Рядченко — доцента кафедри загального і слов'янського мовознавства — можна сказати багато хорошего. Перш за все те, що Нінель Григорівна — прекрасний товариш, чуйний і душевний, доброзичливий і скромний. З нею приємно спілкуватися, обговорювати питання, що стосуються учбової та наукової роботи. Вона завжди рахується з думкою своїх колег, завжди коректна.

Нінель Григорівна — кваліфікований педагог: з відповідальністю відноситься до підготовки і читання лекцій як для студентів, так і для населення міста й області. В них вона відшліфовує кожну деталь, вносячи цікаві повідомлення і факти, почерпнуті із новітньої лінгвістичної літератури. І лекції у неї надзвичайно цікаві! І в той же час доцент Н. Г. Рядченко проводить велику громадсько-політичну роботу: являється заступником секретаря партбюро філологічного факультету, виконує різні відповідальні доручення парткомом і ректорату, на кафедрі керує лінгвістичним гуртком.

Як досвідчений методист Нінель Григорівна постійно знаходиться серед молодих викладачів кафедри, надаючи їм допомогу, радячи, як краще побудувати практичні заняття з того чи іншого розділу курсу. Два роки тому

Нінель Григорівна повернулася з Кубі, де працювала педагогом. Відгуки про неї найвищі. Минулим літом вона очолила групу викладачів і студентів, котрі виїжджали до Угорської Народної Республіки в якості учителів на курсах, російської мови. З цим почесним і разом з тим відповідальним завданням вона успішно справилася.

Не на останньому місці у доцента Н. Г. Рядченко і питання наукової роботи. Після успішного захисту кандидатської дисертації вона продовжує працювати над науковою темою, пов'язаною з мовними контактами та записаннями. Зібраний і опрацьований нею великий лінгвістичний матеріал, ввійде як один із розділів монографії. Цікаву наукову тематику завжди пропонує вона студентам факультету РГФ і філологічного факультету.

Із бесід з Н. Г. Рядченко ми дізналися, що у нашого чудового товариша багато планів на майбутнє. І ми сподіваємося, що ця людина, надзвичайно організована і пунктуальна, все, що задумане нею, виконає. В день 8 Березня хочеться побажати нашій симпатичній Нінелі Григорівні всього найкращого в житті і роботі!

Ф. СЕРГЄЄВ,
зав. кафедрою
загального
і слов'янського
мовознавства.

ЛАУРЕАТ

Науковою роботою Любов Миколаївна Рашкован почала займатися з III курсу навчання в університеті. Робота її проходила на базі проблемної лабораторії ОДУ ПНДЛ-4, науковим керівником якої є доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедрою ґрунтознавства ОДУ І. М. Гоголев.

В числі інших проблем в цій лабораторії вивчають якості південних чорноземів в умовах зрошення господарсько-побутовими стічними водами під керівництвом заступника завідувача кафедрою Б. М. Туруса.

Одним із компонентів, які входять до складу стічних господарсько-побутових вод, є синтетичні поверхнево-активні речовини (СПАВ), які можуть негативно впливати на ґрунт, який зрошується цими водами. Проте кількість СПАВ буде збільшуватись в стічних водах в міру зростання виробництва синтетичних миючих засобів (СМЗ), основу яких вони складають.

Рашкован Л. М. на модельних дослідках вивчила вплив різних концентрацій

СПАВ у поливній воді на деякі біохімічні перетворення в ґрунті азоту — одного із основних елементів харчування рослин, елементу, що визначає рівень урожаю. При цьому молодий експериментатор проявила максимум працьовитості, уміння самостійно вести дослідження і робити узагальнення на основі одержаних результатів.

Вона поставила ряд модельних дослідів не тільки по вивченню біохімічних перетворень азоту, але і по виявленню фітоксичного ефекту СПАВ. Ці дані лягли в основу розробки максимально допустимих концентрацій СПАВ у ґрунті (ПДК), в літературі ще немає подібних повідомлень.

Результатом її трьохрічних досліджень була дипломна робота, яку екзаменаційна комісія високо оцінила. Л. М. Рашкован — випускниця нашого університету — лауреат Всесоюзного конкурсу студентів на кращу наукову роботу.

Л. БЕРЕНДЕЄВА,
старший
науковий співробітник
ПНДЛ-4.

КРИЛА ЇЇ МРІЇ

З малих років її вабило небо. Хотілось злетіти птахом до сонця, щоб намілуватися красою рідної землі. Але мрія стати стюардесою — господаркою швидкокрилих лайнерів — так і залишилась в дитинстві. Обираючи свою життєву стежку, вирішила: «Буду як мама — вчителькою!».

Не відразу посміхнулася вдача до дівчини. Першого року не пройшла по конкурсу. Пішла працювати на комбайново-будівельний завод в своєму рідному місті Херсоні. Потім вступила на підготовче відділення університету.

Швидко минули літа. І ось Людмила Микитась студентка III курсу історичного факультету Одеського держуніверситету. На перший погляд — звичайна дівчина з привітною посмішкою. Але в розмові — серйозна, ділова людина з високим почуттям громадського обов'язку. Недаремно товариші по навчанню обрали її комсоргом курсу. Постійно бути у вирі подій, відчувати пульс

життя курсу, факультету, університету, вміти допомогти, порадити — ось в чому вбачає своє щастя молодий комуніст Людмила Микитась.

Але, звичайно, на першому місці навчання. Зараз Людмила готує курсову роботу з теми: «Воз'єднання західноукраїнських земель у складі УРСР». Вільного часу зовсім бракує. Але якщо і випадає якась година, то хочеться переглянути новий кінофільм, почитати художню літературу, або просто згадати з друзями літній трудовий.

Ось уже третій рік Людмила — командир будзагону. В цьому році її «Чайка» посіла I місце серед будзагонів небудівельного напрямку.

Напередодні свята 8 Березня ми бажавмо комуністу, комсоргу, члену університетського штабу будзагонів Людмилі Микитась: «Хай летить твоя білокрила чайка — мрія твого дитинства — високо в небо, хай доля твоя буде щасливою».

Т. ПОДМАЗКО.

ШЛЯХОМ КОМУНІЗМУ

Батько є у мене,
Є у мене мати,
Є у мене друзі,
В мене є брати.
Та одна у всіх нас
Є Вітчизна-мати —
В нашій Батьківщині
Я живу і ти.
Є Союз Радянський —
Наша Батьківщина.
Є у нас народів
Збратана сім'я.
І для всіх нас, люди,
Є любов єдина —
Нашу Україну
Любим ти і я.
Партія велична
Нас веде з тобою
Курсом комунізму —
Спільної мети.
Разом ми у праці,
А якщо й до бою —
Станем за Вітчизну
Разом — я і ти.
Ми трудом багаті,
Ми братерством сильні,
Шляхом комунізму
Ми йдемо і йшли.
Ми радянські люди,
Нездоланні, вільні,
Ми весною людства
Стали на Землі.

Р. НИЖЕГОРОДЦЕВ,

студент.

«Ми в пориві спільнім
і в роботі спільній
Курс до комунізму
точно кладемо,
Партія — керманч мудрий,
неухильний
Впевнено тримає
корабля кермо».

М. БАЖАН.

ПЛАНИ
І ПРОБЛЕМИ

Нещодавно відбулось чергове засідання ради профілактики правопорушень при університеті. На засіданні були розглянуті плани роботи різних комісій на 1983 р. та підсумовані наслідки роботи в минулому році.

Голова ради проректор ОДУ, професор Л. О. Ануфрієв в своєму виступі відзначив, що в університеті велика робота проводиться з питань боротьби з усякого роду правопорушеннями, і проводиться вона на всіх факультетах при тісній взаємодії і сприянні факультетських партбюро та груп народного контролю.

Були заслухані також звіти голів факультетських груп сприяння по боротьбі з правопорушеннями, приведені конкретні факти правопорушень студентами. Ось один із таких неприємних фактів: дві студентки факультету РГФ потрапили у виверезник. Цих студенток, які не достойні перебувати в університеті, деканату рекомендовано відрахувати із вузу.

Головну увагу комісія сприяння по боротьбі з правопорушеннями звертає на профілактику правопорушень в ОДУ. Відзначалось, що боротьба може проводитись ще успішніше, якщо в цьому питанні комісії набагато активніше допомагатимуть всі громадські організації і адміністрація університету. Це наша загальна справа, це боротьба за високий рівень нашої роботи.

А. БАЛОБАЄВ,
голова секції
з правової пропаганди.

Щастя, по-моєму, неможливе без того, щоб всі сили душі знаходили собі застосування і вираження, щоб у особистості була можливість, «протратитися». Я теж відчуваю себе щасливим тільки тоді, коли маю змогу протратитися повністю — як студент, як науковець, педагог, як, врешті, редактор курсової стіннівки. Я з гордістю оглядаю карту нашої країни, її безкраї віддалі — від зелених мисів Карпат до скелястих берегів Камчатки, від північних морів до захмарених висот Паміру... З не меншою гордістю оглядаю і карту країни, котра називається «радянське студентство». Вона безперервно зростає — і ширі і глибше. Якщо в 1922 р. в 243 вузах навчалось 217 тисяч студентів, то в наш час у 891 вузі оволодівають знаннями вже 5 мільйонів 235 тисяч юнаків і дівчат. Понад 2 тис. студентів в нашій країні являються депутатами Верховних Рад і місцевих Рад народних депутатів. Коли про все це думаєш, то в душі спалахує такий рожевий світ, піднесення, хочеться гори повертати заради величного і прекрасного!... Це і є моє відчуття щастя.

Анатолій ПАТРАМАНСЬКИЙ,
студент V курсу істфаку.

Я добре навчаюсь, одружений, прагну одержати спеціальність, роботу. Але все це виглядало б зовсім буденно, якби щодня не відчував себе часткою чогось великого і сильного, не відчував, що потрібний багатьом і в дуже важливій справі. Комсомольська організація факультету будує свою роботу так, щоб роки навчання для кожного студента стали роками ідейного і морального зростання, самовдосконалення, культурного збагачення. Мені велику насолоду, відчуття щастя приносить активна робота в дискусійно-клубі «Дискримінант», головою якого являюсь. Нам не вистачає приміщення, я добираюсь, щоб згодом отримати його, де набагато значніше діятиме наш математичний молодіжний клуб. Але і зараз проходять активно і цікаво тематичні вечори й дозвілля. На певному інтелектуальному рівні. І для цього знаходиться час помімо інших безконечних — життєвих і навчальних — проблем, гориш, а значить, живеш плідно, розмаїто, щасливо.

Юрій РУДАКОВ,
студент III курсу мехмату.

Чим складніша людина, тим більше треба для її щастя, тим важче його досягти. У кожній людині своя висота, своя вершина, до якої вона йде. Чим складніша людина, тим вона вища в духовному розумінні. Та воїстину людина щаслива, коли підіймається до вершини, долаючи труднощі, страждаючи. Вона в цей час зазнає такого щастя, якого ніколи не зазнає там, на вершині. Вершина має бути настільки високою, щоб людина могла йти до неї усе своє життя...

Юрій ПАЛАЖЕНКО,
студент V курсу істфаку, член бюро КСМ курсу.

Для нашої групи відвідування музею, виставок, концертів, театральних вистав — не просто відпочинок, а труд душі. Після кожного колективного перегляду обов'язково виникає дискусія, в ході якої вивірюємо смаки. Головне — спілкування, пізнання, збагачення. Скільки відкрили для себе нового, коли на III курсі українського відділення готували, наприклад, вечір на зразок українських вечорниць. Готуючись до нього, вивчали український фольклор, стародавні звичаї, обряди, пісні. Слово, активний відпочинок і духовне збагачення — то еквівалентні поняття для нас. Приведені в дію, вони стають силою, душевним цілеустремлінням. Для вчителя дуже важливо мати великі знання, витончений смак, організаторські навички. ...Люблю Чехова. Хочу стати викладачем. У мене є чудовий взірєць викладача — доцент кафедри української літератури Валентина Павлівна Саєнко. Яка ерудитка, майстер-

бе настільки, що ти можеш дарувати тепло своєї душі іншим...

Олександр ПОДОЛЯК,
студент III курсу істфаку, комсорг курсу.

У кожного своє уявлення про щастя. Для мене воно вже в тому, що я живу на планеті Земля, дихаю її повітрям, маю друзів. Моє особисте щастя в тому, що я обра-ла чудову професію педагога. З нетерпінням чекаю того моменту, коли зайду до класу і побачу обличчя дітей.

І ще, мені здається, щастя в тому, щоб відчувати: ти комусь потрібний, ти живеш не марно. Головне, щоб ти все життя міг про себе говорити словами Рудакі: «Несчастен, кто берет, но не дает взаимно, я счастлив оттого, что брал, но и даю».

Галина НАВІЗОВСЬКА,
студентка III курсу філологічного факультету (українське відділення), профорг факультету.

НАШ РАДЯНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ.

У ЧОМУ СУТЬ ЩАСТЯ ?

На запитання відповідають студенти істфаку, юрфаку, мехмату та філфаку.

рність, душевна гармонія! Це і є, по-моєму, те щастя, якого мені поки що бракує, і якого прагну досягти всім своїм життям.

Людмила ЦИБЕНКО,
студентка III курсу філфаку (українське відділення), комсорг курсу.

Щаслива людина... Хіба є така, котра зранку до вечора перебуває в стані вічного задоволення? Як на мене, щастя не існує. Є лише щасливі моменти, і в кожного свої. Один «дістав» килим і радіє невмирущо. Інший — так само радіє, коли з гамірного міста потрапляє на квітучу лісову галявину. Життя сповнене турботами й не завжди приємними. Буває, людину охоплює нудьга, втома, а недобре слово, невдача в роботі затьмарює світ. Гідно переживати такі моменти не кожен вміє.

Може, мистецтво бути щасливим у тому й полягає, щоб якнайдовше берегти радість і уникати неприємностей? Думаю, цього замало. Бо, як сказав поет «... а счастье, по-моєму, просто бывает разного роста — от кочки и до Ка-збека, в зависимости от чело-века». Треба не задовольнятися малим, жити інтересами і власними і колективними. Пройде чудово на факультеті 1 квітня—його традиційний День — і буду щаслива, а потім нове завдання постане, нові труднощі, протиріччя, бажання подолати їх, але успіх повинен прийти обов'язково. Щастя — вічно складати перед життям екзамени бути справжньою людиною...

Ніна ГОЛОВАЦЬКА,
студентка V курсу мехмату, голова оргкомітету факультету.

Справжнє неповторне щастя — це любов. Така, що від неї стаєш добрим і сильним. Така, що розвіює всі щоденні турботи. Така, що зірвіває те-

Я вважаю себе щасливою: я живу в нашій радянській країні, я не чула розривів бомб, в мене люблячі батьки, вірні друзі, відмінно навчаюсь. А ще запорака щастя в майбутньому — діти й улюблена робота вчителем.

Треба зробити все, щоб щасливих людей було більше. По-моєму, в оточенні щасливих людей і сам стаєш щасливим. Якщо я принесу в школу традиції вузу, життєвому ритму ж ритмі, з тим же запалом, що й у студентські роки, мої учні пізнають смак романтики. Адже в університеті жоден захід не проходить формально. Тому я завжди буду щаслива... Та я знаю деяких студентів, які прагнуть лише сімейного добробуту. Матеріального достатку. Але ж... Я наведу слова іншої людини, якій уже 32 роки, саме про це... «Добробут має певне значення для сім'ї, тільки — нормальний добробут, який не породжує жадібності, не травмує почуття. У тій сім'ї, де шукають, як «розбагатити», не може бути справжнього щастя. Чого вартий найдорощий полірований стіл, коли тобі нікого за нього запросити.

Справжнє щастя — бути серед людей. Люди, які працюють в дружньому колективі, часто не цінують цього»...

Галина ГРЕКОВА,
студентка мехмату, Ленінський стипендіат, голова Ради відмінників факультету.

У людини, яка живе повним життям, займається улюбленою працею, не буває розходжень між словом і ділом, не виникає питання, «де його вбити», — для неї дійсно вільний час стає, за висловом К. Маркса, «мірилом суспільного багатства».

Часто кажуть: щастя — це повне задоволення від досягнутого. Можливо, але не обов'язково. На мою думку, таке щастя миттєве. Людина поставила собі якусь мету, і ба-

чить лише її, йде до неї, час-то відмовляючи собі у найнеобхіднішому, обминаючи все, що «не працює на мету». Дехто ставить на карту все заради голубої мрії, хай навіть вона згодом збудеться, — хіба назвеш таку людину щасливою?

Справжнє щастя — не подія, а безперервний процес. Люди ж бувають щасливими на певному життєвому проміжку, коли чогось добиваються. Так, коли я готую реферат, працюю в бібліотеках, пишу й переписую, тоді отримую насолоду і задоволення, почуваю себе щасливою. Минають місяці, реферат схвалюють — і того відчуття вже немає.

Справжнє щастя — це, мабуть, коли тобі цікаво жити. Щоб часу було обмаль, щоб завжди була комусь потрібна, щоб був вірний друг, цікава робота. Людина щаслива, якщо бачить посмішку на обличчі свого товариша. Щастя бачити добру посмішку мамі. Щастя, прокинувшись ранком,

радіти новому дню. Щастя — це приносити щастя другому.

Тетяна ОБРАЩЕНКО,
студентка IV курсу істфаку, академсектор курсу.

Щастя... Мені здається, що це явище не тільки суто особисте, психологічне, як стан, настрій, світосприймання, а й, в певному розумінні, і соціально-історичне. В нашій країні в дореволюційні часи щасливим були поодинокі люди, ті, які «бенкетували під час чуми», під час загальнонародного лиха. Сьогодні щаслива кожна радянська людина. Звичайно — в міру своїх обставин, власної сили волі, характеру, бажання героїчно жити, а не скітні і тліти. Навіть в наш радянський час нові десятиріччя постійно, неухильно вносять значні зрушення у всенародне щастя. Лише один приклад. Ще після війни наближенням до ідеалу вважались зустрічі з героями кіно, літератури, театру. Згадайте фільми «Чапаєв», «Член уряду», «Трактористи»... Сьогодні ж ми щодня на сторінках преси, на екранах телевізорів, по радіо зустрічаємося з величезною кількістю живих героїв — знаних людей країни, наших сучасників, з яких і народжується ідеал радянського трудівника. Ти — в гуші величного процесу. Це прекрасно, це зрушує, підносить, надихає, дає особливе щастя. Ти постійно завойовуєш його, хочеш бути гідним його.

Володимир ПЕТЬКО,
студент IV курсу юрфаку, комсорг групи, член КПРС.

Мені здається, що щастя — коли ти повністю, з головою занурений в улюблене діло, коли поряд з тобою вірні друзі. Люди, яким усе дістається легко, не цінують цього. А коли перемога досягається

упертою працею, то успіх завжди здається величезним.

Щастя, коли до тебе звертаються люди за порадою і допомогою. Значить, вірять тобі, покладаються на тебе. Щастя, коли з тобою діляться радістю (адже не всім можна довіритися)... Щастя — жити серед людей, для них, іти в бій за справедливість. Мені, здається, що людина не може бути щасливою, коли поряд сльози і біль, зло і несправедливість...

А ще... Одного разу я влітку працювала в піонерському таборі. Чудові личка моїх хлопчаків і дівчаток я ще довго не забуду. Страшно навіть уявити, що було б з ними, якби почалася війна. Готова на все, щоб не допустити цього.

Олена СЛЮСАР,
студентка II курсу фізфаку, член бюро КСМ факультету.

Оце прочитав надзвичайно цікаву книгу Воробйова «Земля до запитання» — про відважного радянського розвідника, народженого революцією, партією Леніна, соціалістичною дійсністю. Книга дала мені новий імпульс, заряд. Хочеться прожити своє життя так само — героїчно і з кришталево чистою душею. Це — мій ідеал щастя! Хоча... На душі не може бути спокійно, якщо неспокійно у світі. Щастя — це насамперед мир на Землі. Щоб у той момент, коли мені добре, коли я посміхаюся, ніхто не вмирав від куль чи бомб; коли я ситий, щоб ніхто не страждав від голоду; коли я одягнений, щоб ніхто не замерзав. Отже, за людське щастя слід постійно боротися, бо воно саме ніколи не прийде.

Василь ДІЗАНОВ,
студент IV курсу істфаку, комсорг групи.

Над визначенням щастя б'ються вже багато віків, одначе «формули» так і не існує, бо щастя в кожного своє, неоднакове. І все ж таке, скажати б, «мале» щастя — неодмінна складова частина великого Щастя. Щастя — в здібності боротися, залишатися вірним своїм ідеалам, долати свою слабкість, егоїзм, некультурні бажання. Саме в цьому заключається смисл відомого афоризму К. Маркса: «Щастя — в боротьбі!». Таке розуміння щастя — як властивість цільної особистості — протистоїть капризові «щастя — випадку», щастя як дару фортуни. А. С. Макаренко справедливо зауважив, що «щасливою людиною треба вміти бути»... Та всі ми щасливі вже тим, що народилися в нашій прекрасній країні, що на Землі панує мир і ми можемо спокійно навчатися або працювати, обрати спеціальність до душі, кохати і просто бути комусь потрібним. Коли узагальнити, — то щастя складається: з любові до своєї Батьківщини, любові до свого народу, любові до свого діла.

Зураб ШОНІЯ,
студент IV курсу юрфаку, член КПРС, парторг партгрупи курсу.

Слухачі ШМЖ повідомляють

Підсумки

Другий семестр нашого навчання в університеті ми розпочали з підведення підсумків зимової екзаменаційної сесії. Цьому були присвячені комсомольські збори I курсу російського відділення філфаку. По-діловому виступили комсорги груп:

Е. Швець, Є. Мурадова і І. Ковтун.

Наставник третьої групи С. Ф. Бузник запропонував відмінникам взяти шефство над відстаючими. Йшла розмова також про зміцнення трудової дисципліни.

О. ІВАНЧИК,
студент I курсу філфаку, слухач ШМЖ.

В гуртожитку № 5

Закінчився конкурс на кращу кімнату та поверх. Переможцями стали мешканці IV півповерху і кімнати № 114, де систематично і активно слідкується за чистотою і порядком. Гуртожи-

ток № 5 за санітарним станом став кращим в ОДУ.

Р. ФАЦЕНКО,
студент I курсу філфаку, слухач ШМЖ.

НА ПОЛІТЗАНЯТТЯХ

Цікаво проводяться політзаняття на II курсі історичного факультету. А секрет

простий: хороша, вдумлива підготовка, чіткі приклади, наочна агітація.

Особливо варто відзначити виступи студентів І. Стегнача, С. Аралкіна, А. Гілка.

Ю. ЧЕРНІЄНКО,
студент II курсу істфаку, слухач ШМЖ.

— Я щодня роблю нове відкриття! — не без гордості заявляв Штопор.

УДАРИ ДОЛІ

— Щомиті я відчуваю на собі удари долі, — скаржився Цвях.

РІЗНОЖАНРОВІСТЬ

— Я можу обійняти руками всю землю, — сказав драматург і. обійняв глобус.

Він був драматургом малих форм.

ОХ, ЦІ ЖІНКИ!...

Без слів.

* * *

У жінки запитують:

— Скільки вам років?

— Тридцять.

— Але ж минулого року ви говорили так само.

— А я від своїх слів ніколи не відмовляюся.

* * *

— Чоловікові дали погану квартиру... довелося міняти.

— Квартиру?

— Ні чоловіка.

* * *

Жінка бере букет троянд від свого нареченого і каже:

— Час уже тобі перестати захоплюватися ботанікою, а почати захоплюватися мінералами.

* * *

Тільки зубний лікар може сказати жінці: «Прошу закрити рот!» — і не мати від цього ніяких неприємностей.

— Сам не знаю, що купити дружині на день народження!

— Запитай у неї.

— Що ти! Де ж мені взяти стільки грошей?

Помінялися ролями.

Мал. М. Білаша.

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

ЗАГАДКИ КЛІТИНИ

Кенгурові пацюки, які водяться в пустельних районах США, можуть не пити води протягом усього життя. Весь секрет — у властивостях клітин цієї тварини. Вони концентрують воду, котра міститься в траві і в м'якості кактусів, виробляючи сахарозу. Під час сухої відбувається реакція розчеплення цієї речовини на двоокис вуглецю і воду, повідомляє журнал «Сайєнс дайджест».

ПАПІР ІЗ ТРАВИ

Після довгих років наполегливих досліджень індійським ученим вдалося розробити технологію отримання паперу із звичайної трави. Запаси деревини для виробництва паперу повсюдно скорочуються, а вартість її постійно зростає. Новий метод урятує від вирубань сотні гектарів лісових угідь.

КЕНГУРУ В АНТАРКТИДІ?

Група американських дослідників знайшла в Антарктиді три щелепи і кілька зубів самок сумчатих тварин, які, можливо, жили тут 50 мільйонів років тому. Ця знахідка є ще одним підтвердженням теорії дрейфу материків.

НЕ ПОРУШУЙ!

В республіці Слонової Кості винайшли незвичайне покарання для порушників дорожнього руху. Після сплати штрафу автомобіліст має вийти з машини і пробігти під наглядом поліцейського дистанцію в два кілометри. Поки це завдання не буде виконано, водію не повернуть його посвідчення.

МІНІ-ПРИЛАД

Швейцарські вчені і інженери розробили мініатюрний прилад для вимірювання частоти ударів серця. Показання датчика проєктується на міні-табло через 2—3 секунди після проведення вимірів. Вага приладу лише 23 грами, розміри 15х28 міліметрів. На думку винахідників, прилад стане у нагоді спортсменам.

НА ЛИСТКУ ЛІЛІ

Напевне всі бачили жаб, які сидять на листку латаття, але, мабуть, не всім відомо, що є водяні рослини з листям, яке може втримати на поверхні води людину. Такі гіганти рослинного світу — вікторіанські водяні лілії — ростуть в басейні ріки Амазонки. Круглі пластичні листки лілії сягають двох метрів у діаметрі.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ ЕНЕРГІЮ

«Оттавіано» — так називається новий проєкт італійських вчених, за яким вулкан Везувій передбачається перетворити на джерело енергії для людей. На площі 450 гектарів на північно-східному схилі вулкана будуть відкриті підземні джерела. Гаряча вода, яка надійде з них, застосовуватиметься в сільському господарстві й рибній промисловості.

Майбутні абітурієнти. Вони вперше зайшли в університетську аудиторію. Бесіду веде доцент фізико-математичних наук професор В. М. АДАМЯН.

Фото О. АГОП'ЯНА.

КРАЩІ ПРОПАГАНДИСТИ

Вітаємо з нагородою

Організація товариства «Знання» філологічного факультету веде велику лекційно-пропагандистську роботу в галузі літератури і мистецтва, мови й культури мовлення. Провідні вчені факультету є тут правофланговими, на яких можна й треба рівнятися. Їхню лекційну діяльність відзначає не лише кількість прочитаних лекцій, але й актуальність тематики, надання своєчасної відповіді на вимоги аудиторії.

Все це в повній мірі можна віднести й до завідуючого кафедрою теорії та методики літератури, доктора філологічних наук, професора Григорія Андрійовича В'язовського.

Регулярно виступаючи перед партійними і радянськими працівниками нашої області, Г. А. В'язовський висвітлює такі важливі проблеми, як завдання літератури і мистецтва на сучасному етапі комуністичного будівництва, зростання виховної ролі літератури й мистецтва у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, підкреслюючи важливість ідеологічної роботи, необхідність завжди приділяти їй велику увагу, все більш поширювати її.

Постійною аудиторією Г. А. В'язовського є вчителі. Крім загальних питань, як значення культурної революції в будівництві соціалізму, професор Г. А. В'язовський широко вдається до професійної проблематики, викладання якої має на меті полегшити роботу вчителів

літератури, скерувати їхню увагу на такі питання, як ідейні основи вивчення літератури в школі, методика вивчення типізму, художніх характеристик, літературно-художній образ, принципи аналізу художнього твору тощо. Г. А. В'язовського відзначає уміння розкрити цю складну проблематику, що є об'єктом наукової роботи керуваної ним кафедри, стосовно до потреб шкільної практики. А це торкається кожного викладача літератури. Таке уміння брати до уваги особливості слухачів і доносити до них зміст свого матеріалу, не знижуючи наукової його суті, проявляється і під час виступів Г. А. В'язовського у районах області під час проведення Днів науки, де йому доводиться промовляти перед людьми різної підготовленості, розповідаючи про ідейно-теоретичні питання літератури.

До багатьох відзнак за пропагандистську роботу, які має Г. А. В'язовський, нещодавно додано ще одну. На днях на засіданні парткому ОДУ професорові Григорію Андрійовичу В'язовському було урочисто вручено почесну грамоту Центрального райкому КП України м. Одеси за активну участь в ідейно-політичному вихованні трудящих району.

Д. С. ЩЕНКО,
доцент, голова
факультетського
біро товариства
«Знання».

ОГОЛОШЕННЯ

В Одеському державному університеті розпочинається традиційний весняний огляд конкурсів факультетських колективів художньої самодіяльності, присвячений 65-річчю Ленінського комсомолу.

Нижче подаємо графік виступу кожного колективу.

10 березня — хімічний факультет (Палац студентів) 19.00.

11 березня — факультет РГФ (БАЗ) 18.00.

11 березня — мехмат (БАЗ) 19.00

11 березня — геолого-географічний факультет (БАЗ) 20.00.

12 березня — філфак (БАЗ) 18.00.

12 березня — юрфак (БАЗ) 19.00.

12 березня — фізфак (БАЗ) 20.00

14 березня — біофак (БАЗ) 19.00.

14 березня — істфак (БАЗ) 20.00.

Склад журі: Л. О. Ануфрієв — проректор з учбової роботи, О. І. Жмуріна — голова студентського профкому, І. М. Коваль — секретар комітету ЛКСМУ ОДУ, Т. А. Тарасенко — член парткому, Ж. М. Жовінська — культкомісія місцевому, Ю. М. Немченко, — асистент кафедри історії КПРС, Л. А. Бурчак — доцент кафедри радянської літератури, О. М. Якубовська — доцент кафедри педагогіки, О. М. Кириченко — асистент кафедри педагогіки.

СТУДКЛУБ.

«ДРУГИЙ ПОДИХ»

На філологічному факультеті створено вокально-інструментальний ансамбль «Другий подих» — так вирішено було його назвати. І звучить це символічно: культурне життя на факультеті знову починає звучати на повну силу, до нього прийшов другий подих.

Ансамбль дебютував 23 лютого на факультетському вечорі. Відчувається, що в ньому йде інтенсивний творчий пошук свого обличчя: юнаки та дівчата не задовольняються лише переспівом давно відомих мелодій. Вони наполегливо знаходять ще мало знайомі широким загалом слухачів пісні. Чудовий ентузіаст керує цим ансамблем — студент IV курсу філфаку Ф. Миرون. Між іншим, для ансамблю він іноді пише пісні.

Плани на майбутнє у тільки-но створеної групи оптимістичні. Намічається з часом репертуар комплектувати із творів, створених силами колективу. А що стосується нової апаратури (стара не відзначається особливими якостями), то комсомольська організація факультету вирішила гроші на нові інструменти для ансамблю заробити теж своїми силами.

Отже, звучить «Другий подих», який піднімає настрій у студентської молоді нашого факультету і чекає до себе гостей з інших факультетів.

О. РИКОВЦЕВА,
студентка IV курсу
філфаку (рос.
відділення).

ШКОЛА Молодого Журналіста

Чергове заняття Школи молодого журналіста відбудеться 18 березня о 16.00.

НАША АДРЕСА: вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

внутрішній 841 (з міста телефони: міський 23-34-13, 206-841).